

[Poul Hansen (Kalundborg).]

gennemdrøftes på en lignende måde som den, vore medlemmer i udvalget om den tvungne voldgift har antydet.

Senere sagde det ærede medlem i sin omtale af situationens udvikling, at de krav, man fra fagbevægelsens side var mødt frem med, var af en sådan art, at det måtte give bagslag. Det er den samme tone, som vi har hørt før: ansvaret lægges ensidigt over på fagbevægelsen. Hertil synes jeg man må sige, at hvis der fra arbejdsgiverside den 16. marts var givet de indrømmelser, som blev givet 14 dage senere, havde situationen nu også med hensyn til mæglingsforslaget set ganske anderledes ud; det tror jeg de ærede medlemmer i denne sal vil erkende. Jeg synes, det er uberettiget at lægge tingene op, som om ansvaret ligger udelukkende hos den ene part.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen har jeg kun en enkelt bemærkning. Han vrængede — synes jeg man kan sige — ad det, jeg havde sagt om prisspørgsmålet. Det, jeg sagde, og som jeg gerne vil gentage, var, at vi var tilfredse med regeringens bebudelse af, at der vil komme et lovforslag om disse anliggender. Det er jo noget ganske andet end det, det ærede medlem hr. Aksel Larsen ville give indtryk af at jeg havde sagt. Jeg vil også gerne have lov at understrege det, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen allerede har fremført, nemlig at man i alt fald ikke kan sige, at kommunisterne principielt er modstandere af at ophøje mæglingsforslag til lov, for det har de ved tidligere lejligheder selv stemt for. Og jeg siger dette med ganske speciel adresse til den bemærkning, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen fremsatte i radioen — jeg tror, det var i aften — hvor han sagde, at det var diktatur at gøre noget sådant. En sådan opfattelse kan det ærede medlem vist ikke fastholde efter den fortid, han på dette område selv har. Så skal jeg iøvrigt ikke komme ind på det ærede medlems forhold til diktatur — det kunne der ellers nok siges et og andet om.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke bevægede sig vidt omkring i prisspørgsmål, skattespørgsmål, rentespørgsmål o. s. v. Det er naturligvis umuligt på dette tidspunkt og med den tid, vi har til rådighed, at komme med en imødegåelse på alle disse punkter,

men jeg vil dog gerne sige, at når det ærede medlem taler om retsforbundets paradys, så tror jeg, at dette paradys er et fata morgana, en luftspejling, stillet op for at narre mennesker, der er lidt mere godtroende, end de har lov til at være. Og vi kan godt med det samme tage et eksempel på den agitation, man fører fra retsforbundets side, for det ærede medlem hr. Oluf Pedersen sagde, at på militæret kunne der spares over en milliard (*Oluf Pedersen*: Nej, det sagde jeg ikke!). Jo, det ærede medlem sagde, at der kunne vi godt tage den første milliard. Det er det årlige budget, og hvis jeg så samtidig ser på det ærede medlem hr. Viggo Starckes standpunkt i denne sag, så kan jeg ikke rigtig finde nogen harmoni mellem de to talere. Det er et lille vidnesbyrd om den façon, man betjener sig af i retsforbundets agitation, og det synes jeg sådan lige i forbitarten skulle nævnes; så kan vi måske ved en senere lejlighed komme ind på en drøftelse af de andre ting, det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremførte.

Erik Eriksen: Der er vist naturligt at begynde med at takke den højtærede økonomi- og arbejdsminister for den belæring, han gav mig vedrørende septemberforligets bestemmelser — ministeren gjorde det jo med al den faderlighed, der klæder ham på sådan en særlig måde.

Jeg kan imidlertid ikke indrømme, at ministeren har ret, når han flot siger, at der ham bekendt ikke er ændret noget i septemberforligets regler. Den højtærede minister vil dog vist give mig ret i, at f. eks. forligsmandsloven i høj grad er at betragte som en reel ændring; statens mægling i arbejdsstridigheder og hovedorganisationernes forhandlingsregler, er det ikke ændringer? Jeg har udtrykkeligt sagt, at jeg ikke er ekspert på disse områder; men jeg har spurgt en sagkyndig, der netop fortæller mig, at retspraksis og fortolkning med hensyn til septemberforligets regler i høj grad er ændret, således at ordlyden slet ikke umiddelbart kan siges i dag at angive, hvad der er septemberforligets mening og ånd. Så jeg ved virkelig ikke, om den højtærede minister har råd til i denne situation at se smilende ud og sige: der er ikke ændret noget på disse områder, men iøvrigt o. s. v.

Vedrørende det, der er hovedspørgsmålet